

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 12. Quid præterea notandum sit circa obligationem Religiosi, ut servet
Regulam & tendat ad perfectionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

"tia, si tamen sit dimissus ob fraudem, vel peccata in
eum finem commissa, irrita est dimissio, utpote ob-
tentia per dolum dantem ipsi causam; (sicut in Ma-
trimonio, & cæteris contractibus) unde subjacet
pœnis apostatarum. Bon. de claus. q. 2. p. 12. §. 1.

" VIII. Scholasticus Societatis J E S U, qui pravis
moribus de industria dimissionem extorsit, vel fal-
sis allegationibus impetravit, non est liber à votis.
Leff. l. 2. c. 41. d. 15. Sanch. c. 9. n. 66. Lay. n. 13.

A D D E N D A.

32 Q. 12. Quid præterea notandum sit circa obli-
gationem Religiosi, ut servet regulam & ten-
dat ad perfectionem. R. Quando Regula Religionis
non obligat sub culpa sed tantum ad pœnam, Suar.
T. 4. l. 1. c. 4. à n. 12. dicit Religiosum non peccare
mortaliter, si habeat animum non servandi ullam
Regulam, dummodo paratus sit ad pœnam sustinen-
dam, si transgrediatur, quia in objecto illius actus
non est materia contraria ulli voto vel præcepto, sed
submittit se Regulæ, uti lata est, id est, subeundo pœ-
nam, si transgrediatur: idem docent alii cum Castrop.
T. 16. d. 4. p. 3. n. 6. E contrà Religiosum sub mor-
tali teneri tendere ad perfectionem, servando Regu-
las etiam non obligantes sub peccato, docet Eliz. in
doctr. Morum l. 8. q. 14. ex his rationibus, 1. quia
Religious tenetur sub mortali sic se gerere, ut cense-
tur Religious, esset enim graviter difforme à recta
ratione, si aliter ageretur, sed censi non posset Re-
ligiosus, si nihil curaret de servandis meditationibus,
examinibus, silentio, mortificatione, modestia cæ-
risque in suo Ordine citra peccatum præscriptis, er-
go. 2. Alioquin Superiores non peccarent graviter, si
horum observationem non procurarent in subdita

sibi

sibi communitate, atqui per hoc peccare graviter docet communis cum *Lugo* de just. d. 9. à n. 21. ergo. *Conf.* nam si subditi negligendo illa non peccent, prudentius facient Superiores etiam dissimulando, quia ex poenis injunctis frequenter nascuntur peccata impatientiae, murmurationis, susurrationis &c. 3. Alioquin sequitur relaxatio Religionis & ejus dissolutione, relaxatio enim habetur per non observantiam Regularum, quæ si est uni, etiam erit aliis licita sine peccato, sicque dissolvetur omnis disciplina & tota Religionis forma, quod utique est grave malum. 4. Saltem est obligatio servandi Regulas ratione periculi violandi vota, maximè in materia castitatis, uti pluribus deducit *Eliz.* q. 15. §. 3. & seqq., si enim spiritualia negligantur, fieri vix poterit, ut evitetur lapsus. 5. Quia nolle proficere spiritualiter est velle deficere spiritualiter, uti ex *S. Bernardo* pluribus deducit *Eliz.* §. 6., ergo sicuti nolle proficere seu se reficere in corpore, est velle mori corpore, ita nolle proficere & se continuò reficere in spiritu, est velle mori spiritu, præsertim in hoc statu naturæ lapsæ, in quo dominantur passiones & rapiunt ad malum, velle autem mori spiritu est velle amittere gratiam, quod est mortale, ergo. Atque ex hac ratione infert *Eliz.* etiam sacerdotes sub mortali teneri tendere ad perfectionem sui statutis: hinc etiam docet *Oviedo* de pecc. controv. 3. n. 86. propositum non sequendi ulla Dei consilia etiam in homine sacerulari semper esse peccatum, & quidem mortale, uti habet communis cum *Sanch.*, quia videtur esse graviter dissonum à natura rationali, saltem ratione periculi, ne deseratur à Deo, si sic absolutè velit præcludere omnem aditum Spiritui sancto.

59

Objicit sibi 1. Nulla talis Regula obligat sub peccato, ergo necqua collectio Regularum, Fundatores

C

tores

tores enim noluerunt imponere obligationem, nisi quam singulæ Regulæ afferunt. *Respondet*, N. cons., eò quod sit una aliqua obligatio, quæ respiciat totam collectionem Regularum, & sit distincta à singulis obligationibus, Deus enim & Fundator Ordinis per collectionem Regularum intenderunt speciale bonum, & quidem maximum, quod non intenderunt nec habere potuerunt per singulas Regulas, per quas non potuerunt assequi finem toti collectioni præfixum, ergo meritò voluerunt esse aliam obligationem ad totam collectionem, quam ad singulas Regulas.

Si Infes, Violatio Regularum omnium sins proposito violandi omnes, non est mortale, ergo nec violatio cum proposito violandi omnes, quia propositum accipit speciem ab objecto; ergo si objectum non sit mortaliter malum, nec ejus intentio erit mortaliter mala. *Respondet*, N. anteced., quia in violatione omnium datur propositum virtuale & interpretativum violandi omnes, tale autem propositum in moralibus æquivalet formaliter.

Objicit tibi 2. In Religione nihil profitemur nisi tria vota substantialia, ergo ad alia non tenemur sub peccato. *Respondet*, N. ant., Religio enim ab Ecclesia non admitteretur, quæ tantum tria vota profiteretur sine peculiaribus Regulis ejus finem complectentibus, sic enim finis castitatis Religiosæ non est honestas præcisè castitatis, sed simul facultas liberius vacandi Deo & Divinis, ut ex Apostolo expressè docet *S. Th.*, quem refert *Eliz.* q. 15. §. 1. Similiter paupertas & obedientia non haberent rationem virtutis perfectæ & Religiosæ, si in ipsis sisteretur, sed illam habent, quia sunt media ad aliam perfectionem veluti finem tali Statui Religioso præfixum, uti pluribus declarat *Eliz.* §. 2. Videri potest *Suar.* suprà, ubi

ubi difficultates istas extenuat ; si enim sit duplex obligatio, una tendendi ad perfectionem, alia observandi vota, ergo qui peccat contra votum, committit duplex specie peccatum : recte tamen notar *Castrrop.* n. 7. talem per accidens saepe contrahere mortale, vel ratione scandali, vel per contemptum Regulæ, vel quia reddit se Ordine indignum, vel quia causat grave damnum communictati, minuendo Regularem observantiam. Vide dicenda l. 5. n. 214.

Q. 13. Quid notandum sit circa novitiorum 61 obligationes & privilegia. R. Seqq.

§. I. Quamvis Regulæ alicujus Ordinis obligarent professos sub peccato, tamen non obligant novitios, *Suar Sanch. Castrrop.* t. 16. d. 1. p. 10. n. 5. Ratio est, quia nec tenentur ex obedientia, cum eam non vorerint; neque ex debito uniformitatis, quia ad hanc tenentur tantum illi, qui profissi sunt talem statum; neque ex statu ipso probationis, qui non plus obligat ad Regulas, quam status catechumeni ad precepta Ecclesiae: tenentur tamen ad penas subendas, si delinquant, partim quia hoc concedit Ordinarius Papa, ut novitii probari possint, partim etiam quia se tradiderunt gubernandos Religioni, & sub ea conditione instruuntur ac sustentantur: atque hoc forte vult *Laym.* l. 4. t. 5. c. 5. n. 3. dicens novitios obligari justis preceptis Praetitorum, convenienter ipsorum statui impositis, subjiciuntur enim spirituali eorum jurisdictioni, & alias tanquam vagi habentur, quod videtur alienum ab Ecclesiastico regimine.

§. II. Superior non potest novitium sub peccato 62 obligare ad ea quæ tantum sunt consilii & perfectionis, quia novitius nec vorit illi obedientiam, nec obligavit se ad perfectionem, sed tantum probat statum perfectionis, deliberans an eum amplecti velit

C 2

necne :